

Ongar ella hálvar og vánaligar loysnir

Í NÓGV ár hevur okkara høv-
uðsvinna verið í trupulleikum.
Seinastu árin hevur talan ver-
ið um kreppu. Og beint nú
valdar ein sannur ruðuleiki á
fiskivinnuøkinum.

FYRI umleið einum ári síðani
gjördu samgonguflokkarnir
tað sonevnda fiskivinnuupp-
ritið. Fyri nokrum mánaðum
síðani vórðu ymiskar lógar-
broytingar, sum eru nevndar í
uppritinum, samtyktar. Onk-
ur av hesum skuldi fara at
virka frá 1. oktober, sum var í
gjár, men har virkar onki. Í
lótuni er alt ein sannur ruð-
leiki.

BROYTINGIN, ið skuldi fara
at virka frá 1. oktober, ber

millum annað í sær, at rá-
fiskagrunnurin verður avtik-
in. At ein nevnd verður sett at
áseta minstaprisir, sum skulu
verða lægri enn marknaðar-
prísurn, og at lögtingsins
fiskivinnunevnd skal áseta
prísiskoyti. Nevndin, ið skal
áseta minstaprisin, er ikki
vald. Og fiskivinnunevndin vil
ikkí áseta prísiskoytið fyrr
enn minstiprísurn er ásettur.
Sostatt er ongin prísur gald-
andi.

ORSØKIN til, at prísáseting-
arnevndin ikki er vald, er
tann, at Føroya Fiskimanna-
felag og Meginfelag Út-
róðrarmanna ikki vilja velja
umboð í eina nevnd, ið skal á-
seta ein minstapris, sum skal
vera lægri enn marknaðar-
prísurn. Hetta skilja vit væl.
Og orsøkin til, at fiskivinnu-
nevndin ikki vil áseta prís-
iskoytið fyrr enn minstiprísurn
er ásettur, er tann, at so
fara fiskakeyparar sjálvir at á-
seta ein avreiðingarprið, sum

verður eitt ískoyti til prís-
iskoytið. Hetta skilja vit eis-
ini.

MEN VIT duga ikki við okk-
ara besta vilja at skilja lands-
stýrið og samgonguna. Teir,
sum standa aftanfyrri hesa
høpisleysu broyting. Tað ein-
asta vit vita í lötuni er, at tann
ráfiskur, sum kemur upp á
land í Føroyum, er lutadur
sundur ímillum 21 keyparar.
Sambært lóg eiga hesir rá-
fiskin eftir einum ávísu
býti. Men hvat hesir skulu
gjalda fyri fiskin, og hvat
veiðufør og manningar skulu
fáa fyri fiskin, veit ongin.

SPURNINGURIN er nú, um
skipini fara av landinum við
fiskinum, ella um tey koma
inn at landa fyri ein prís, sum
teir einstøku ráfiskakeyparar-
nir áseta. Nú ráfiskagrunnur-
in er avtikin, kann roknað
við, at prísurn á toski og
hýsu fer upp ígjøgnum, með-
an prísurn á øðrum fiskasløg-

um fer í botn. Hetta førir
sjálvandi við sær, at allur flot-
in leggur seg eftir at veidda
tosk og hýsu, við tí úrsliti, at
hesir stovnar verða avoyddir
eftir stuttari tíð.

FERÐ EFTIR ferð hava vit víst
á, at tað ikki ber til at avtaka
ráfiskagrunnin, uttan so, at
vit samstundis seta onnur til-
tøk í verk, sum kunnu verja
umrøddu stovnar. T.d. eitt
TAC galdandi fyri tosk og
hýsu og at hetta verður kvo-
terað uppá tey einstøku skip-
ini.

RUÐULEIKIN, ið valdar á
fiskivinnuøkinum í dag, er
skaptur av sitandi landsstýri
og sitandi samgongu. Tað
kenda fyribrigdið hjá hesi
samgonguni, sum er ongar
loysnir ella hálvar og vána-
ligar loysnir, ræður eisini á
fiskivinnuøkinum.

vj.

sosigaley

Dimmatettiva

DALEBLAÐ

14. SEPTEMBER

FRIU FØROYAR

NORÐLJÓ

Mugu byggja upp aftur álitid á politikararnar

«Fá munna taka poli-
tikkin í Føroyum í full-
um álvara. Og eingin
hevur orsøk til at taka
apuspælið í álvara.
Tær kannigar, sum
handilsskulanæmingar
gjördu fyrr í vikuni,
benda skiliga á at mis-
alitið á tingflokkarnar
er vaksandi. Teir hava
allir mist trúvirðið.
Einki skilafolk hevur á-
lit á tingflokkunum
longu», skriva Friu
Føroyar í oddagrein 28.
september.

Hetta við at missa álit á
politikararnar er helst ikki
nakað serstakt fyri Føroy-
ar. Tað lesa vit í bløðunum
í grannalondum okkara
dag og dagliga. Men eingin
ivi er um, at her er ein
munur, soleiðis, at tað í
Føroyum í lötuni er við at
vera heilt galið við hesum
áliti. Ti tað, sum er farið
fram á tí politiska leikpall-
inum nú í longri tíð, er,
sum sama blað eisini
skrivar, einki minni enn
tað reina sirkus.

Í veruleikanum er hetta
sum at siggja børn spæla
við eld. Ti okkara politik-
arar gloyma, hvat kann
henda, tá folkið missir alt
álit og alla trúgv á teir. Tá
gerast øll líkasæl og í
ringasta fall kunnu vit fáa
anarkistiskar tilstandir,
og hesum eru teir folka-
valdu tá sjálvir upphavið
til. Pauli Ellefsen visti,
hvat hann gjørdi. Hann
gavst meðan tíð var.

Hvat líkast t.d. tað, at
menn binda seg til at fara
í samgongu og so kortini
spæla sitt eigna solospæl,
hvorja ferð okkurt stingur
seg fram, sum kann hotta
onkra av teirra atkvøðum!
Ja, Jógvan við Keldu og
Heini O. eru bestu dømi
um tað. Hvussu kann Fø-
roya fólk taka slikar menn í
álvara. Antin eru teir við
ella eru teir ikki við. Fyri
at sitera Friu Føroyar, so
hava vit at gera við «apu-
kattar». Takið t.d. handa
Jógvan við Keldu. Hvat
billar hann sær inn at seta
eina heila samgongu í
skák māt, tí hann ikki

kann taka undir við onkr-
um av avgerðunum, sum
tiknar verða! Bara fyri at
hjúkla um SÍNAR veljar-
ar. Gott nokk ynskja
menn at verða afturvaldir,
men máti skal vera við
galskapinum. Og soleiðis
kundi verðið hildið fram.

Tað er greitt, at mis-
nogdin hjá folki við
politikarar og okkara
stýri, nú klandur er felags-
nevnrin fyri samgongu-
na, eisini rakar teir, sum
sita í andstøðu og harvið
eisini javnaðarflokkin.
Heldur ikki javnaðar-
flokkurin er skuldarfriur,
tá tað snýr seg um hetta
mista álit folksins á
politikarar. Eisini hann
eigur at rannsaka seg
sjálvan eins væl og allir
hinir flokkarnir. Heldur
enn at taka hetta illa upp
eiga javnaðarfólk at taka
tá í fullum álvara og
brúka tað til nakað posi-
tívt. Tað er uppá tíðina at
brynja seg til 90-ini við
einum uppbyggjandi og
positivum politikki. Tað,
sum farið er, tað er farið.

Latið okkum lita frameftir
og gloyma gamalt agg.
Latið okkum royna at
vinna nakað av áliti velj-
arans aftur við at visa
sama veljara, at flokkurin
ikkí er bangin fyri at við-
ganga gjørd mistøk.

Og at enda aftur til Friu
Føroyar. Hóast ikki altið
samdir við tað, sum hetta
blað førir fram, so vilja vit
geva blaðnum eitt herða-
klapp. Tað man vera eitt
av teimum best skrivaðu
føroysku bløðunum. Hvat
tí føroyska málinum við-
vikur hava hini bløðini tí
nógv at læra av Friu Fø-
royum. Og ikki bert tað.
Blaðið hevur eisini víst
seg at vera forspákarari
fyri mongum av teimum
grundsjónarmiðum, sum
eitt nú javnaðarflokkurin
og javnaðarfólk standa
fyri, nevniliga anti-
rasismu og antifasismu.
At hetta blað eisini leggur
stóran dent á umhvørvis-
spurningar og dubbingar-
vandan kunnu vit bert
fegnast um. Har draga vit
eina og somu linu.

Bíðiløn: Ferðaseðil til Ítróttarparkina!

Hvar fjøl á flot, verður
onkundið tikið til. Í
hesum døgum eitur tað
«Hvor føroyingur í i-
tróttarparkina». Tað er
ikkí lukkligt sum fø-
royingar hava fingið á-
huga fyri fótbólta nú
bráðliga. Og tað eru
so ikki bara Palleba og
Marsanna, men min-
sann um ikki eisini
okkara mætu politikar-
ar hava blakað alt ann-
að frá sær, ja, sjálvt
figgjarlóg, og nú eisini
landsstýri og sam-
gongu, bara fyri at
sleppa í Parkina tann
10. okt.

Tað er gott, at fólk
fara at stuðla okkara
landsliði, men hvussu
neyðugt tað er, at okk-
ara fólkavaldu politikar-
ar eisini fara avstað,
er so ein annar spurn-
ingur. Landsliðið hevði
helst kunnað verið teir
fyrirtuttan, tí teir duga
ikkí annað enn at
klandrast og er tað
nakað, sum vit ikki
hava brúk fyri í sam-

bandi við
handað dýst-
in móti døn-
um, so er
tað kland-
ur. Tvørtur-
imóti eru
lyklaorðini saman-
hald og venja.

Well, kanska av-
gerðin hjá lögtingsfor-
manninum ikki var so
burturvið kortini.
Kanska hon bygd á
egnar royndir í sam-
gongu. Kanska hann
hevur hugsað: «Latið
okkum bara læra, hvat
tað hevur at siga at
standa saman, at virka
saman og í felag royna
at fáa eitt gott úrslit».

Hvussu og ikki, so er
viðgerðin av figgjar-
lógini útsett vegna
dystin og so mugu vit
bara til at vóna, at allir
okkara politikarar lata
bíðiløna fara til nak-
að skilagott, eitt nú til
at keypa sær ferðaseðil
í ítróttarparkina at
heppa føroyska lands-
liðið.

